

افادات ادبی

س - آیا عرق شراب در اشعار شعرای قدیم و جدید استعمال شده است یانه ؟ و اگر استعمال شده مثالی برای آن ذکر کنید ،
ج - عرق شراب را در فارسی قاهو گویند و این معنی چه دراستعمال شعرای قدیم و چه در اشعار شعرای متاخر بسیار ذکر شده است اینکه برای مثال دو شعر که یکی از قدما و دیگری از متاخرین است ذیلا ایراد میکند :

مثال اول از شعر امیر خسرو دهلوی

چشم خورشید را در ته نشاند عکس ساقی کز ته قاهو نمود
مثال دوم از اشعار متاخرین با مراعات صنعت تجربیس تام :

چو دیدم رویش ازتاب عرق غرق عرق گفتم تو پنداری که بر برک آگای افشا ند کاشنم نم
س - مقصود خواجه از این شعر معروف خود چیست که میگوید ،
اگر گهی بن بانم حدیث توبه رود زبی طهارتی آن را بمعی غراره کنم ؟
ج - ظاهراً بطوع انتقال بمعنی شعر ناشی از متذکر نبودن معنی غراره است و در صورتی که بخاطر یاورید که غراره در فارسی بمعنی شستن دهن و مرادف با مضمه (مزمزة) عربی است اشکال در معنی شعر باقی نماند .

س - آیا تبدیل الف بو او بطوری ده امروز در میحاورات اهالی مرکز و بعضی از ولایات ایران شایع است در استعمال فحیحا سابقه دارد یانه ؟
و در صورت دوم این شعر عبدالقدیر را بچه حمل می کنید که میگوید :
ازکه مدح شاه خواند از دهون از دهانش بوی مشک آید برون آیا غلطی از کاتب است یا محمول دیگر دارد ؟

ج - این نحو تبدیل در استعمال فصحاء سابقه ندارد دهون بر وزن زبون محرف کلمه دهان نیست ! بلکه نسبت دیگریست و معنی آن حفظ داشتن و چیزی را از بر خواندن است که بعربی ظهر القلب گویند حدیث است : قراءة القرآن من الكتاب أفضل منه من ظهر القلب

س - کلمه تقوی از چه ماده است و معنی آن چیست ؟

ج - کلمه تقوی از ماده و - ق - ی - است و وقایه و تقاهه و واقی از مشتقات آنست و این کلمه مصدر ثلثی است بر وزن فعلی و دعوی و حرف واو اول کلمه مطابق قواعد صرف و اعلال تبدیل بتا شده است و معنی آن حفظ و نگهداریست و از مزید آن فقط باب افعال شایع الاستعمال است و اتقاء و متقی از مشتقات آنست و فعل امر مخاطب از این باب در قرآن و احادیث و السننه و عاظ عرب بسیار آمده است اتقوا الله حق تقاته الخ .

س - اگر بخواهیم بجای کلمه شهریه کلمه فارسی پیدا کنیم و بکار ببریم چه کلمه را میتوانیم بیاییم ؟

ج - هجواره بر وزن کهواره بتصریح اهل لغت ماهیانه و قریست که عربی آن مشاهرة است ،

س - کلمه شیک در فارسی چه معنی میدهد ؟

ج - شیک مانند دیک در فارسی معنی دست و پای شل و بیقوت است مرحوم ادیب الممالک در نصاب فارسی خود گوید :

ضعیف خامی و مقلوج شیک و شیشه دان - چهار چوبه دریواس و نردبان مراج .